

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

21236 *LLEI ORGÀNICA 8/2006, de 4 de desembre de 2006, per la qual es modifica la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors. («BOE» 290, de 5-12-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la següent llei orgànica i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La disposició addicional sexta de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, introduïda per l'apartat tercer de la disposició final segona de la Llei Orgànica 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, preveu que el Govern impulsarà les mesures orientades a sancionar amb més fermesa i eficàcia els fets delictius comesos per persones que, fins i tot sent menors, revisten especial gravetat, com ara els previstos en els articles 138, 139, 179 i 180 del Codi Penal. Amb este fi, continua assenyalant la disposició addicional, s'establirà la possibilitat de prolongar el temps d'internament, el compliment d'este en centres en què es reforcen les mesures de seguretat imposades i la possibilitat de complir-lo a partir de la majoria d'edat en centres penitenciaris.

En compliment del mandat legal, una vegada transcorreguts cinc anys des de la seua aprovació, el Govern ha realitzat una avaluació dels resultats d'aplicació de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors. Hi ha el convenciment que la Llei en estos cinc primers anys de vigència oferix un balanç i una consideració positius, i això no impediex reconèixer que, com tota llei, en l'aplicació presenta algunes disfuncions que és convenient i possible corregir.

Les estadístiques revelen un augment considerable de delictes comesos per menors, la qual cosa ha causat una gran preocupació social i ha contribuït a desgastar la credibilitat de la Llei per la sensació d'impunitat de les infraccions més quotidianes i sovint comeses per estos menors, com són els delictes i faltes patrimonials. Junt amb això, cal reconèixer que, afortunadament, no han augmentat significativament els delictes de caràcter violent, encara que els realment succeïts han tingut un fort impacte social.

Amb l'objectiu de resoldre estos problemes, esta llei orgànica planteja la revisió de determinats aspectes de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

L'interès superior del menor, que continuarà primant en la Llei, és perfectament compatible amb l'objectiu de pretendre una major proporcionalitat entre la resposta sancionadora i la gravetat del fet comés, ja que el sistema continua deixant en mans del jutge, si no hi ha un altre remei, la valoració i ponderació d'ambdós principis de manera flexible i en favor de l'òptima individualització de la resposta. D'altra banda, ens portaria a entendre d'una manera trivial que l'interès superior del menor és no sols superior, sinó únic i exclouent enfront d'altres béns constitucionals a l'assegurament dels quals obeix tota norma punitiva o correccional.

Així, en primer lloc, s'amplien els supòsits en què es poden imposar mesures d'internament en règim tancat als menors, afegint al que ja existix els casos de comissió de delictes greus i de delictes que es cometen en grup o quan el menor pertanga o actue al servici d'una banda, organització o associació, fins i tot de caràcter transitori, que es dedique a la realització de tals activitats.

D'altra banda, s'adequa el temps de duració de les mesures a l'entitat dels delictes i a les edats dels menors infractors, i se suprimeix definitivament la possibilitat d'aplicar la Llei als compresos entre díhuit i vint-i-un anys. A més, s'afeg una nova mesura, semblant a la prevista en el Codi Penal, consistent en la prohibició al menor infractor d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge, o de comunicar-se amb qualsevol d'ells.

Es faculta el jutge per a poder acordar, amb audiència prèvia del ministeri fiscal i l'entitat pública de protecció o reforma de menors, que el menor que estiga complint una mesura d'internament en règim tancat i arribe a l'edat de díhuit anys, pugui acabar de complir la mesura en un centre penitenciar quan la seua conducta no responga als objectius proposats en la sentència. Al mateix temps, si la mesura d'internament en règim tancat s'imposa al qui ha complit vint-i-un anys o, imposada amb anterioritat, este no ha finalitzat el seu compliment en arribar a la dita edat, el jutge ordenarà el seu compliment en un centre penitenciar, llevat que excepcionalment siga procedent la substitució o modificació de la mesura.

S'incorpora com a causa per a adoptar una mesura cautelar el risc d'atemptar contra béns jurídics de la víctima, i s'establíx una nova mesura cautelar consistent en l'allunyament de la víctima o la seua família o una altra persona que determine el jutge. Al mateix temps, s'amplia la duració de la mesura cautelar d'internament, que passa de tres mesos, prorrogable per tres mesos més, a sis mesos, prorrogable per tres mesos més.

D'altra banda, es revisa el règim d'imposició, refosa i execució de les mesures, de manera que s'atorga al jutge àmplies facultats per a individualitzar la mesura o les mesures que haja de complir el menor infractor.

Finalment, es reforça especialment l'atenció i reconeixement dels drets de les víctimes i els perjudicats, entre els quals es troba el dret a ser informat en tot moment, s'hagen o no presentat en el procediment, d'aquelles resolucions que afecten els seus interessos. Així mateix, i en benefici seu, s'estableix l'enjudiciament conjunt de les pretensions penals i civils.

Un segon objectiu de la Llei és recollir en el procés de menors les noves missions del secretari judicial previstes en la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, després de la reforma operada per la Llei Orgànica 19/2003.

Finalment, s'inclou una modificació dels articles 448 i 707 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en els quals es substituïx l'últim paràgraf, a fi de dotar de més protecció els menors víctimes de determinats delictes, on es preveu que quan es tracte de testimonis menors d'edat víctimes de delictes contra la llibertat i indemnitat sexual, el jutge o tribunal necessàriament ha d'acordar que s'evite la confrontació visual d'este amb l'inculpat, utilitzant per a això qualsevol mitjà tècnic que faça possible la pràctica de les distintes proves (declaració, interrogatori).

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.*

La Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, queda modificada d'acord amb el que disposa el present article.

U. Se suprimixen els apartats 2 i 4 de l'article 1, i l'actual apartat 3 d'este article passa a convertir-se en el nou apartat 2.

Dos. Es modifica l'apartat 1 i s'afeg un nou apartat 4 a l'article 2, que tindran la següent redacció:

«1. Els jutges de menors seran competents per a conèixer els actes comesos per les persones mencionades en l'article 1 d'esta llei, així com per a fer executar les sentències, sense perjudi de les facultats atribuïdes per esta llei a les comunitats autònomes respecte a la protecció i reforma de menors.»

«4. La competència per a conèixer els delictes previstos en els articles 571 a 580 del Codi Penal correspondrà al Jutjat Central de Menors de l'Audiència Nacional.

La referència de l'últim incís de l'apartat 4 de l'article 17 i de totes les altres que es contenen en la present llei al jutge de menors s'entendran fetes al jutge central de menors en tot allò que afecta als menors imputats per qualsevol dels delictes a què es referixen els articles 571 a 580 del Codi Penal.»

Tres. L'article 4 tindrà la redacció següent:

«Article 4. *Drets de les víctimes i dels perjudicats.*

El ministeri fiscal i el jutge de menors vetllaran en tot moment per la protecció dels drets de les víctimes i dels perjudicats per les infraccions comeses pels menors.

De manera immediata se'ls instruirà sobre les mesures d'assistència a les víctimes que preveu la legislació vigent.

Les víctimes i els perjudicats tindran dret a personar-se i ser part en l'expedient que s'incoe a este efecte, per a la qual cosa el secretari judicial els informarà en els termes que preveu els articles 109 i 110 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, i els instruirà sobre el seu dret a nomenar advocat o instar el nomenament d'un advocat d'ofici en cas de ser titulars del dret a l'assistència jurídica gratuïta. Així mateix, els informarà que, si no es personen en l'expedient i no fan renúncia ni reserva d'accions

civils, el ministeri fiscal les exercitarà si corresponguera.

Els qui es personen podran des de llavors conèixer totes les actuacions efectuades i instar la pràctica de diligències i tot el que convinga al seu dret.

Sense perjudi de l'anterior, el secretari judicial haurà de comunicar a les víctimes i perjudicats, s'hagen personat o no, totes aquelles resolucions que adopten tant el ministeri fiscal com el jutge de menors, que puguen afectar els seus interessos.

En especial, quan el ministeri fiscal, en aplicació del que disposa l'article 18 d'esta llei, desistisca de la incoació de l'expedient, immediatament haurà de posar-ho en coneixement de les víctimes i perjudicats fent-los saber el seu dret a exercitar les accions civils que els assistixen davant de la jurisdicció civil.

De la mateixa manera, el secretari judicial notificarà per escrit la sentència que es dicte a les víctimes i perjudicats per la infracció penal, encara que no s'hagen mostrat part en l'expedient.»

Quatre. L'article 7 tindrà la redacció següent:

«Article 7. *Definició de les mesures susceptibles de ser imposades als menors i regles generals de determinació d'estes.*

1. Les mesures que poden imposar els jutges de menors, ordenades segons la restricció de drets que suposen, són les següents:

a) Internament en règim tancat. Les persones sotmeses a esta mesura residiran al centre i hi desenvoluparan les activitats formatives, educatives, laborals i d'oci.

b) Internament en règim semiobert. Les persones sotmeses a esta mesura residiran al centre, però podran realitzar fora d'este alguna o algunes de les activitats formatives, educatives, laborals i d'oci establides en el programa individualitzat d'execució de la mesura. La realització d'activitats fora del centre quedarà condicionada a l'evolució de la persona i al compliment dels objectius que s'hi preveuen, i el jutge de menors pot suspendre-les per un temps determinat, acordant que totes les activitats es duguen a terme dins del centre.

c) Internament en règim obert. Les persones sotmeses a esta mesura duran a terme totes les activitats del projecte educatiu en els servicis normalitzats de l'entorn, i residiran en el centre com a domicili habitual, amb subjecció al programa i règim intern d'este.

d) Internament terapèutic en règim tancat, semiobert o obert. Als centres d'esta naturalesa es realitzarà una atenció educativa especialitzada o un tractament específic dirigit a persones que patixquen anomalies o alteracions psíquiques, un estat de dependència de begudes alcohòliques, drogues tòxiques o substàncies psicotròpiques, o alteracions en la percepció que determinen una alteració greu de la consciència de la realitat. Esta mesura podrà aplicar-se sola o com a complement d'una altra mesura prevista en este article. Quan l'interessat rebutge un tractament de deshabitació, el jutge haurà d'aplicar-li una altra mesura adequada a les seues circumstàncies.

e) Tractament ambulatori. Les persones sotmeses a esta mesura hauran d'assistir al centre designat amb la periodicitat requerida pels facultatius que les atenguen i seguir les pautes fixades per a l'adequat tractament de l'anomalia o alteració psíquica, addicció al consum de begudes alcohòliques, drogues tòxiques o substàncies psicotròpiques, o

alteracions en la percepció que patisquen. Esta mesura podrà aplicar-se sola o com a complement d'una altra mesura prevista en este article. Quan l'interessat rebutge un tractament de deshabitació, el jutge haurà d'aplicar-li una altra mesura adequada a les seues circumstàncies.

f) Assistència a un centre de dia. Les persones sotmeses a esta mesura residiran en el seu domicili habitual i acudirán a un centre, plenament integrat a la comunitat, a realitzar activitats de suport, educatives, formatives, laborals o d'oci.

g) Permanència de cap de setmana. Les persones sotmeses a esta mesura es quedaran en el seu domicili o en un centre fins a un màxim de trenta-sis hores entre la vesprada o nit del divendres i la nit del diumenge, a excepció, si és el cas, del temps que hagen de dedicar a les tasques socioeducatives assignades pel jutge que hagen de dur-se a terme fora del lloc de permanència.

h) Llibertat vigilada. En esta mesura s'ha de fer un seguiment de l'activitat de la persona sotmesa a esta i de la seua assistència a l'escola, al centre de formació professional o al lloc de treball, segons els casos, procurant ajudar aquella a superar els factors que van determinar la infracció comesa. Així mateix, esta mesura obliga, si és el cas, a seguir les pautes socioeducatives que assenyalen l'entitat pública o el professional encarregat del seu seguiment, d'acord amb el programa d'intervenció elaborat a este efecte i aprovat pel jutge de menors. La persona sotmesa a la mesura també queda obligada a mantindre amb el dit professional les entrevistes establides en el programa i a complir, si és el cas, les regles de conducta imposades pel jutge, que podran ser alguna o algunes de les següents:

1a Obligació d'assistir amb regularitat al centre docent corresponent, si el menor està en edat d'escolarització obligatòria, i acreditar davant del jutge la dita assistència regular o justificar, si és el cas, les absències, totes les vegades que siga requerit per a això.

2a Obligació de sotmetre's a programes de tipus formatiu, cultural, educatiu, professional, laboral, d'educació sexual, d'educació viària o altres de similars.

3a Prohibició d'acudir a determinats llocs, establiments o espectacles.

4a Prohibició d'absentar-se del lloc de residència sense autorització judicial prèvia.

5a Obligació de residir en un lloc determinat.

6a Obligació de comparéixer personalment davant del jutjat de menors o professional que es designe per informar de les activitats realitzades i justificar-les.

7a Qualsevol altres obligacions que el jutge, d'ofici o a instància del ministeri fiscal, considere convenients per a la reinserció social del sentenciat, sempre que no atempten contra la seua dignitat com a persona. Si alguna d'estes obligacions implicara la impossibilitat del menor de continuar vivint amb els seus pares, tutors o guardadors, el ministeri fiscal haurà de remetre testimoni dels particulars a l'entitat pública de protecció del menor, i la dita entitat haurà de promoure les mesures de protecció adequades a les circumstàncies d'aquell, d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica 1/1996.

i) La prohibició d'aproximar-se o comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge. Esta mesura impedirà al menor acostar-se a ells, en qualsevol lloc on es troben, així com al seu domicili, al seu centre docent, als seus llocs de treball i a qualsevol altre que

siga freqüentat per ells. La prohibició de comunicar-se amb la víctima, o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, impedirà al menor establir amb elles, per qualsevol mitjà de comunicació o mitjà informàtic o telemàtic, contacte escrit, verbal o visual. Si esta mesura implicara la impossibilitat del menor de continuar vivint amb els seus pares, tutors o guardadors, el ministeri fiscal haurà de remetre testimoni dels particulars a l'entitat pública de protecció del menor, i la dita entitat haurà de promoure les mesures de protecció adequades a les circumstàncies d'aquell, d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica 1/1996.

j) Convivència amb una altra persona, família o grup educatiu. La persona sotmesa a esta mesura ha de conviure, durant el període de temps establert pel jutge, amb una altra persona, amb una família diferent de la seua o amb un grup educatiu, adequadament seleccionats per a orientar aquella en el seu procés de socialització.

k) Prestacions en benefici de la comunitat. La persona sotmesa a esta mesura, que no podrà imposar-se sense el seu consentiment, ha de realitzar les activitats no retribuïdes que se li indiquen, d'interés social o en benefici de persones en situació de precarietat.

l) Realització de tasques socioeducatives. La persona sotmesa a esta mesura ha de realitzar, sense internament ni llibertat vigilada, activitats específiques de contingut educatiu encaminades a facilitar-li el desenvolupament de la competència social.

m) Amonestació. Esta mesura consistix en la reprensió de la persona duta a terme pel jutge de menors i dirigida a fer-li comprendre la gravetat dels actes comesos i les conseqüències que els mateixos han tingut o podrien haver tingut, instant-li a no tornar a cometre tals fets en el futur.

n) Privació del permís de conduir ciclomotors i vehicles de motor, o del dret a obtindre'l, o de les llicències administratives per a caça o per a ús de qualsevol tipus d'armes. Esta mesura podrà imposar-se com a accessòria quan el delictes o falta s'haja comès utilitzant un ciclomotor o un vehicle de motor, o una arma, respectivament.

ny) Inhabilitació absoluta. La mesura d'inhabilitació absoluta produïx la privació definitiva de tots els honors, ocupacions i càrrecs públics sobre qui recaiga, encara que siguen electius, així com la incapacitat per a obtindre els mateixos o qualssevol altres honors, càrrecs o ocupacions públiques, i la de ser triat per a càrrec públic, durant el temps de la mesura.

2. Les mesures d'internament constaran de dos períodes: el primer es durà a terme al centre corresponent, d'acord amb la descripció efectuada en l'apartat anterior d'este article; el segon es durà a terme en règim de llibertat vigilada, en la modalitat triada pel jutge. La duració total no excedirà del temps que s'expressa en els articles 9 i 10. L'equip tècnic haurà d'informar respecte del contingut d'ambdós períodes, i el jutge expressarà la duració de cada un en la sentència.

3. Per a l'elecció de la mesura o les mesures adequades s'haurà d'atendre de manera flexible, no sols a la prova i valoració jurídica dels fets, sinó especialment a l'edat, les circumstàncies familiars i socials, la personalitat i l'interés del menor, els dos últims posats de manifest en els informes dels equips tècnics i de les entitats públiques de protecció i reforma de menors quan estes hagen tingut coneixement del menor per haver executat una mesura cautelar o definitiva amb anterioritat,

d'acord amb el que disposa l'article 27 de la present llei. El jutge haurà de motivar en la sentència les raons per les quals aplica una determinada mesura, així com el termini de duració d'esta, a l'efecte de la valoració del mencionat interès del menor.

4. El jutge podrà imposar al menor una o diverses mesures de les previstes en esta llei amb independència que es tracte d'un o més fets, subjectant-se, si és procedent, al que disposa l'article 11 per a l'enjudiciament conjunt de diverses infraccions; però, en cap cas, s'imposarà a un menor en una mateixa resolució més d'una mesura de la mateixa classe, entenent per tal cada una de les que s'enumeren en l'apartat 1 d'este article.»

Cinc. L'article 9 tindrà la redacció següent:

«Article 9. Règim general d'aplicació i duració de les mesures.

No obstant el que establixen els apartats 3 i 4 de l'article 7, l'aplicació de les mesures s'atindrà a les regles següents:

1. Quan els actes comesos siguin qualificats de falta, només es podran imposar les mesures de llibertat vigilada fins a un màxim de sis mesos, amonestació, permanència de cap de setmana fins a un màxim de quatre caps de setmana, prestacions en benefici de la comunitat fins a cinquanta hores, privació del permís de conduir o d'altres llicències administratives fins a un any, la prohibició d'aproximar-se o comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge fins a sis mesos, i la realització de tasques socioeducatives fins a sis mesos.

2. La mesura d'internament en règim tancat només podrà ser aplicable quan:

a) Els fets estiguen tipificats com a delictes greus pel Codi Penal o les lleis penals especials.

b) Tractant-se de fets tipificats com a delictes menys greus, en la seua execució s'haja emprat violència o intimidació en les persones o s'haja generat greu risc per a la vida o la integritat física d'estes.

c) Els fets tipificats com a delictes es cometen en grup o el menor pertanga o actue al servei d'una banda, organització o associació, fins i tot de caràcter transitori, que es dedique a la realització de tals activitats.

3. La duració de les mesures no podrà excedir de dos anys, i es computarà a este efecte, si és el cas, el temps ja complert pel menor en mesura cautelar, d'acord amb el que disposa l'article 28.5 de la present llei. La mesura de prestacions en benefici de la comunitat no podrà superar les cent hores. La mesura de permanència de cap de setmana no podrà superar els huit caps de setmana.

4. Les accions o omissions imprudents no podran ser sancionades amb mesures d'internament en règim tancat.

5. Quan en la postulació del ministeri fiscal o en la resolució dictada en el procediment s'aprecien algunes de les circumstàncies a què es referix l'article 5.2 d'esta llei, només podran aplicar-se les mesures terapèutiques descrites en l'article 7.1, lletres d) i e) d'esta.»

Sis. L'article 10 tindrà la redacció següent:

«Article 10. Regles especials d'aplicació i duració de les mesures.

1. Quan es tracte dels fets prevists en l'apartat 2 de l'article anterior, el jutge, escoltat el ministeri fiscal, les parts personades i l'equip tècnic, actuarà d'acord amb les regles següents:

a) si al temps de cometre els fets el menor té catorze o quinze anys d'edat, la mesura podrà arribar a tres anys de duració. Si es tracta de prestacions en benefici de la comunitat, esta màxima serà de cent cinquanta hores, i de dotze caps de setmana si la mesura imposada fóra la de permanència de cap de setmana.

b) si al temps de cometre els fets el menor té setze o disset anys d'edat, la duració màxima de la mesura serà de sis anys; o, en els seus respectius casos, de dos-centes hores de prestacions en benefici de la comunitat o permanència de setze caps de setmana.

En este supòsit, quan el fet revista extrema gravetat, el jutge haurà d'imposar una mesura d'internament en règim tancat d'un a sis anys, complementada successivament amb una altra mesura de llibertat vigilada amb assistència educativa fins a un màxim de cinc anys. Només podrà fer-se ús del que disposen els articles 13 i 51.1 d'esta llei orgànica una vegada transcorregut el primer any de compliment efectiu de la mesura d'internament.

A l'efecte previst en el paràgraf anterior, es consideraran sempre supòsits d'extrema gravetat aquells en què s'aprecie reincidència.

2. Quan el fet siga constitutiu d'algun dels delictes tipificats en els articles 138, 139, 179, 180 i 571 a 580 del Codi Penal, o de qualsevol altre delictes que tinga assenyalada en el dit Codi o en les lleis penals especials pena de presó igual o superior a quinze anys, el jutge haurà d'imposar les mesures següents:

a) si al temps de cometre els fets el menor té catorze o quinze anys d'edat, una mesura d'internament en règim tancat d'un a cinc anys de duració, complementada, si és el cas, per una altra mesura de llibertat vigilada de fins a tres anys.

b) si al temps de cometre els fets el menor té setze o disset anys d'edat, una mesura d'internament en règim tancat d'un a huit anys de duració, complementada, si és el cas, per una altra de llibertat vigilada amb assistència educativa de fins a cinc anys. En este supòsit només podrà fer-se ús de les facultats de modificació, suspensió o substitució de la mesura imposada a què es referixen els articles 13, 40 i 51.1 d'esta llei orgànica, quan haja transcorregut, almenys, la mitat de la duració de la mesura d'internament imposada.

3. En el cas que el delictes comés siga algun dels compresos en els articles 571 a 580 del Codi Penal, el jutge, sense perjudici de les altres mesures que corresponguen d'acord amb esta llei, també imposarà al menor una mesura d'inhabilitació absoluta per un temps superior entre quatre i quinze anys al de la duració de la mesura d'internament en règim tancat imposada, atenent proporcionalment la gravetat del delictes, el nombre dels comesos i les circumstàncies que concórreguen en el menor.

4. Les mesures de llibertat vigilada previstes en este article hauran de ser ratificades per mitjà d'interlocutòria motivada, amb audiència prèvia del ministeri fiscal, del lletrat del menor i del representant de l'entitat pública de protecció o reforma de menors en finalitzar l'internament, i la duran a terme les institucions públiques encarregades del compliment de les penes.»

Set. L'article 11 tindrà la redacció següent:

«Article 11. Pluralitat d'infraccions.

1. Els límits màxims establits en l'article 9 i en l'apartat 1 de l'article 10 seran aplicables, d'acord amb els criteris establits en l'article 7, apartats 3 i 4, encara que el menor siga responsable de dos o més

infraccions, en el cas que estes siguen connexes o es tracte d'una infracció continuada, així com quan un sol fet constituísca dos o més infraccions. No obstant això, en estos casos, el jutge, per a determinar la mesura o mesures a imposar, així com la seua duració, haurà de tindre en compte, a més de l'interés del menor, la naturalesa i el nombre de les infraccions, prenent com a referència la més greu de totes.

Si a pesar del que disposa l'article 20.1 d'esta llei les dites infraccions hagueren sigut objecte de diferents procediments, l'últim jutge sentenciador assenyalà la mesura o mesures que ha de complir el menor pel conjunt dels fets, dins dels límits i d'acord amb els criteris expressats en el paràgraf anterior.

2. Quan algun o alguns dels fets als quals es referix l'apartat anterior són dels mencionats en l'article 10.2 d'esta llei, la mesura d'internament en règim tancat podrà tindre una duració màxima de deu anys per als majors de setze anys i de sis anys per als menors d'eixa edat, sense perjudi de la mesura de llibertat vigilada que, de manera complementària, corresponga imposar d'acord amb el dit article.

3. Quan el menor haja comés dos o més infraccions no compreses en l'apartat 1 d'este article, s'aplicarà el que disposa l'article 47 de la present llei.»

Huit. L'article 12 tindrà la redacció següent:

«Article 12. *Procediment d'aplicació de mesures en supòsits de pluralitat d'infraccions.*

1. Als fins previstos en l'article anterior, en el moment que el jutge sentenciador tinga coneixement de l'existència d'altres mesures fermes en execució, pendents d'execució o suspeses condicionalment, imposades al mateix menor per altres jutges de menors en sentències anteriors, i una vegada que la mesura o les mesures imposades per ell siguen fermes, ordenarà al secretari judicial que trasllade el testimoni de la seua sentència, pel mitjà més ràpid possible, al jutge que haja dictat la primera sentència ferma, que serà el competent per a l'execució de totes, i assumirà les funcions previstes en l'apartat 2 d'este article.

2. El jutge competent per a l'execució refundrà i ordenarà l'execució de totes les mesures imposades com estableix l'article 47 d'esta llei. Des d'eixe moment, passarà a ser competent amb caràcter general, excloent-ne els òrgans judicials que hagueren dictat les posteriors resolucions.»

Nou. L'article 13 se suprimeix, i l'article 14 passa a ser l'article 13, amb la redacció següent:

«Article 13. *Modificació de la mesura imposada.*

1. El jutge competent per a l'execució, d'ofici o a instància del ministeri fiscal o del lletrat del menor, amb audiència prèvia d'estos i informe de l'equip tècnic i, si és el cas, de l'entitat pública de protecció o reforma de menors, podrà, en qualsevol moment, deixar sense efecte la mesura imposada, reduir-ne la duració o substituir-la per una altra, sempre que la modificació redunde en l'interés del menor i s'expresse suficientment a este el retret merescut per la seua conducta.

2. En els casos anteriors, el jutge resoldrà per interlocutòria motivada, contra la qual es podran interposar els recursos previstos en la present llei.»

Deu. L'article 14 tindrà la redacció següent:

«Article 14. *Majoria d'edat del condemnat.*

1. Quan el menor a qui s'haja imposat una mesura de les establides en esta llei arribe a la mayo-

ria d'edat, continuarà el compliment de la mesura fins a assolir els objectius proposats en la sentència en què se li va imposar d'acord amb els criteris expressats en els articles anteriors.

2. Quan es tracte de la mesura d'internament en règim tancat i el menor arribe a l'edat de diu anys sense haver-ne finalitzat el compliment, el jutge de menors, escoltat el ministeri fiscal, el lletrat del menor, l'equip tècnic i l'entitat pública de protecció o reforma de menors, podrà ordenar en interlocutòria motivada que el seu compliment es duga a terme en un centre penitenciari conforme al règim general previst en la Llei Orgànica General Penitenciària si la conducta de la persona internada no respon als objectius proposats en la sentència.

3. No obstant el que s'ha assenyalat en els apartats anteriors, quan les mesures d'internament en règim tancat siguen imposades a qui haja complit vint-i-un anys d'edat o, havent sigut imposades amb anterioritat, no hagen finalitzat el seu compliment a l'arribar la persona a la dita edat, el jutge de menors, escoltats el ministeri fiscal, el lletrat del menor, l'equip tècnic i l'entitat pública de protecció o reforma de menors, n'ordenarà el compliment en un centre penitenciari d'acord amb el règim general previst en la Llei Orgànica General Penitenciària, llevat que, excepcionalment, entenga, en consideració a les circumstàncies concurrents, que és procedent la utilització de les mesures previstes en els articles 13 i 51 de la present llei o la seua permanència en el centre en compliment d'eixa mesura quan el menor responga als objectius proposats en la sentència.

4. Quan el menor passe a complir la mesura d'internament en un centre penitenciari, quedaran sense efecte la resta de mesures imposades pel jutge de menors que estigueren pendents de compliment successiu o que estiguera complint simultàniament amb la d'internament, si estes no foren compatibles amb el règim penitenciari, tot això sense perjudi que excepcionalment fóra procedent l'aplicació dels articles 13 i 51 d'esta llei.

5. La mesura d'internament en règim tancat que impose el jutge de menors d'acord amb la present llei es complirà en un centre penitenciari d'acord amb el règim general previst en la Llei Orgànica General Penitenciària sempre que, amb anterioritat a l'inici de l'execució de la dita mesura, el responsable haja complit ja, totalment o parcialment, bé una pena de presó imposada d'acord amb el Codi Penal, o bé una mesura d'internament executada en un centre penitenciari d'acord amb els apartats 2 i 3 d'este article.»

Onze. L'article 15 tindrà la redacció següent:

«Article 15. *De la prescripció.*

1. Els fets delictius comesos pels menors prescriuen:

1r D'acord amb les normes contingudes en el Codi Penal, quan es tracte dels fets delictius tipificats en els articles 138, 139, 179, 180 i 571 a 580 del Codi Penal o qualsevol altre sancionat en el Codi Penal o en les lleis penals especials amb pena de presó igual o superior a quinze anys.

2n Al cap de cinc anys, quan es tracte d'un delictes greu sancionat en el Codi Penal amb pena superior a deu anys.

3r Al cap de tres anys, quan es tracte de qualsevol altre delictes greu.

4t Al cap d'un any, quan es tracte d'un delictes menys greu.

5t Al cap de tres mesos, quan es tracte d'una falta.

2. Les mesures que tinguen una duració superior als dos anys prescriuran al cap de tres anys. Les mesures restants prescriuran al cap de dos anys, excepte l'amonestació, les prestacions en benefici de la comunitat i la permanència de cap de setmana, que prescriuran al cap d'un any.»

Dotze. Els apartats 4 i 5 de l'article 16 tindran la redacció següent:

«4. El jutge de menors ordenarà al mateix temps l'obertura de la peça separada de responsabilitat civil, que es tramitarà d'acord amb el que estableixen les regles de l'article 64 d'esta llei.

5. Quan els fets mencionats en l'article 1 hagen sigut comesos conjuntament per majors d'edat penal i per persones de les edats indicades en el mateix article 1, el jutge d'instrucció competent per al coneixement de la causa, tan prompte com comprove l'edat dels imputats, adoptarà les mesures necessàries per a assegurar l'èxit de l'activitat investigadora respecte dels majors d'edat i ordenarà remetre testimoni dels particulars precisos al ministeri fiscal, als efectes previnguts en l'apartat 2 d'este article.»

Tretze. S'afeg un nou paràgraf segon a l'apartat 2 de l'article 17, amb la redacció següent:

«El menor detingut tindrà dret a l'entrevista reservada amb el seu advocat amb anterioritat i al final de la pràctica de la diligència de presa de declaració.»

Catorze. El paràgraf primer de l'article 18 tindrà la redacció següent:

«El ministeri fiscal podrà desistir de la incoació de l'expedient quan els fets denunciats constituïsquen delictes menys greus sense violència o intimidació en les persones o faltes, tipificats en el Codi Penal o en les lleis penals especials. En este cas, el ministeri fiscal traslladarà les actuacions efectuades a l'entitat pública de protecció de menors per a l'aplicació del que estableix l'article 3 de la present llei. Així mateix, el ministeri fiscal comunicarà als ofesos o perjudicats coneguts el desistiment acordat.»

Quinze. L'apartat 2 de l'article 19 tindrà la redacció següent:

«2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, es considerarà produïda la conciliació quan el menor reconega el dany causat i es disculpe davant de la víctima, i esta accepte les seues disculpes, i s'entendrà per reparació el compromís assumit pel menor amb la víctima o perjudicat de realitzar determinades accions en benefici d'aquells o de la comunitat, seguit de la seua realització efectiva. Tot això sense perjuí de l'acord a què hagen arribat les parts en relació amb la responsabilitat civil.»

Setze. L'article 20 tindrà la redacció següent:

«Article 20. *Unitat d'expedient.*

1. El ministeri fiscal incoarà un procediment per cada fet delictiu, excepte quan es tracte de fets delictius connexos.

2. Tots els procediments tramitats a un mateix menor s'arxivaran en l'expedient personal que d'este s'haja obert en la fiscalia. De la mateixa manera, s'arxivaran les diligències en el jutjat de menors respectiu.

3. En els casos en què els delictes atribuïts al menor expedientat hagen sigut comesos en diferents territoris, la determinació de l'òrgan judicial competent per a l'enjudiciament de tots ells en unitat d'expedient, així com de les entitats públiques competents per a l'execució de les mesures que s'apliquen, es farà tenint en compte el lloc del domicili del menor i, subsidiàriament, els criteris expressats en l'article 18 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

4. Els procediments de la competència de l'Audiència Nacional no podran ser objecte d'acumulació amb altres procediments instruïts en l'àmbit de la jurisdicció de menors, siguen o no els mateixos els subjectes imputats.»

Dèsset. L'apartat 2 de l'article 22 tindrà la redacció següent:

«2. L'expedient serà notificat al menor des del moment mateix de la seua incoació, llevat del que disposa l'article 24. Amb este fi, el fiscal requerirà el menor i els seus representants legals perquè designen lletrat en el termini de tres dies, i els advertirà que, si no ho fan, serà nomenat d'ofici entre els integrants del torn d'especialistes del corresponent col·legi d'advocats. Una vegada produïda la dita designació, el fiscal la comunicarà al jutge de menors.»

Díhuit. L'apartat 2 de l'article 23 tindrà la redacció següent:

«2. El ministeri fiscal haurà de donar vista de l'expedient al lletrat del menor i, si és el cas, a qui haja exercitat l'acció penal, en un termini no superior a vint-i-quatre hores, tantes vegades com aquell ho sol·licite.»

Dènou. L'article 24 tindrà la redacció següent:

«Article 24. *Secret de l'expedient.*

El jutge de menors, a sol·licitud del ministeri fiscal, del menor o de la seua família, o de qui exercite l'acció penal, podrà decretar per mitjà d'interlocutòria motivada el secret de l'expedient, en la seua totalitat o parcialment, durant tota la instrucció o durant un període limitat d'esta. No obstant això, el lletrat del menor i qui exercite l'acció penal en tot cas hauran de conèixer íntegrament l'expedient a l'evacuar el tràmit d'al·legacions. Este incident serà tramitat pel jutjat en peça separada.»

Vint. L'article 26 quedarà redactat així:

«Article 26. *Diligències proposades per les parts.*

1. Les parts podran sol·licitar del ministeri fiscal la pràctica de totes les diligències que consideren necessàries. El ministeri fiscal decidirà sobre la seua admissió, mitjançant una resolució motivada que notificarà al lletrat del menor i a qui, si és el cas, exercite l'acció penal i que informarà el jutge de menors. Les parts podran, en qualsevol moment, reproduir davant del jutjat de menors la petició de les diligències no practicades.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan alguna de les parts propose que es porte a efecte la declaració del menor, el ministeri fiscal haurà de rebre-la en l'expedient, llevat que ja haguera conclòs la instrucció i l'expedient haguera sigut elevat al jutjat de menors.

3. Si les diligències proposades per alguna de les parts afecten drets fonamentals del menor o d'altres persones, el ministeri fiscal, si considera pertinent la sol·licitud, es dirigirà al jutge de menors d'acord amb el que disposa l'article 23.3, sense per-

juí de la facultat de qui haja proposat la diligència de reproduir la seua sol·licitud davant del jutge de menors d'acord amb el que disposa l'apartat 1 d'este article.»

Vint-i-u. Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 28 tindran la redacció següent:

«1. El ministeri fiscal, d'ofici o a instàncies de qui haja exercitat l'acció penal, quan hi haja indicis racionals de la comissió d'un delictes i el risc d'eludir o obstruir l'acció de la justícia per part del menor o d'atemptar contra els béns jurídics de la víctima, podrà sol·licitar del jutge de menors, en qualsevol moment, l'adopció de mesures cautelars per a la custòdia i defensa del menor expedientat o per a la deguda protecció de la víctima.

Les dites mesures podran consistir en internament en centre en el règim adequat, llibertat vigilada, prohibició d'aproximar-se o comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge, o convivència amb una altra persona, família o grup educatiu.

El jutge, escoltat el lletrat del menor, així com l'equip tècnic i la representació de l'entitat pública de protecció o reforma de menors, que informaran especialment sobre la naturalesa de la mesura cautelar, resoldrà sobre el que s'ha proposat prenent en especial consideració l'interès del menor. La mesura cautelar adoptada podrà mantindre's fins que recaiga sentència ferma.

2. Per a l'adopció de la mesura cautelar d'internament caldrà ajustar-se a la gravetat dels fets, valorant també les circumstàncies personals i socials del menor, l'existència d'un perill cert de fuga, i, especialment, el que el menor haguera comés o no amb anterioritat altres fets greus de la mateixa naturalesa.

El jutge de menors resoldrà, a instància del ministeri fiscal o de l'acusació particular, en una compareixença a la qual assistiran també el lletrat del menor, les altres parts personades, el representant de l'equip tècnic i el de l'entitat pública de protecció o reforma de menors, els quals informaran el jutge sobre la conveniència de l'adopció de la mesura sol·licitada en funció dels criteris consignats en este article. En la dita compareixença el ministeri fiscal i les parts personades podran proposar els mitjans de prova que puguen practicar-se en l'acte o dins de les vint-i-quatre hores següents.

3. El temps màxim de la mesura cautelar d'internament serà de sis mesos, i podrà prorrogar-se, a instància del ministeri fiscal, amb audiència prèvia del lletrat del menor i per mitjà d'interlocutòria motivada, per altres tres mesos com a màxim.»

Vint-i-dos. Els apartats 1 i 3 de l'article 30 tindran la redacció següent:

«1. Acabada la instrucció, el ministeri fiscal resoldrà la conclusió de l'expedient, la notificarà a les parts personades i remetrà al jutjat de menors l'expedient, junt amb les peces de convicció i la resta d'efectes que puguen existir, amb un escrit d'al·legacions en què constarà la descripció dels fets, la valoració jurídica d'estos, el grau de participació del menor, una breu ressenya de les circumstàncies personals i socials d'este, la proposició d'alguna mesura de les previstes en esta llei amb exposició raonada dels fonaments jurídics i educatius que l'aconsellen, i, si és el cas, l'exigència de responsabilitat civil.

3. Així mateix, el ministeri fiscal podrà proposar la participació en l'acte de l'audiència d'aquelles

persones o representants d'institucions públiques i privades que puguen aportar al procés elements valoratius de l'interès del menor i de la conveniència o no de les mesures sol·licitades. En tot cas, seran cridades a l'acte d'audiència les persones o institucions perjudicades civilment pel delictes, així com els responsables civils.»

Vint-i-tres. L'article 31 tindrà la redacció següent:

«Article 31. *Obertura de la fase d'audiència.*

Rebut l'escrit d'al·legacions amb l'expedient, les peces de convicció, els efectes i la resta d'elements rellevants per al procés remesos pel ministeri fiscal, el secretari del jutjat de menors els incorporarà a les diligències, i el jutge de menors obrirà el tràmit d'audiència, per a la qual cosa el secretari judicial traslladarà simultàniament als qui exerciten l'acció penal i la civil perquè en un termini comú de cinc dies hàbils formulen els seus respectius escrits d'al·legacions i proposen les proves que consideren pertinents. Evacuat este tràmit, el secretari judicial traslladarà totes les actuacions al lletrat del menor i, si és el cas, als responsables civils, perquè en un termini de cinc dies hàbils formule, al seu torn, escrit d'al·legacions i propose la prova que considere pertinent.»

Vint-i-quatre. L'article 32 tindrà la redacció següent:

«Article 32. *Sentència de conformitat.*

Si l'escrit d'al·legacions de l'acusació sol·licita la imposició d'alguna o algunes de les mesures previstes en les lletres e) a ñ) de l'apartat 1 de l'article 7, i hi ha conformitat del menor i del seu lletrat, així com dels responsables civils, la qual s'expressarà en compareixença davant del jutge de menors en els termes de l'article 36, este dictarà sentència sense més tràmit.

Quan el menor i el seu lletrat dissentisquen únicament respecte de la responsabilitat civil, es limitarà l'audiència a la prova i discussió dels punts relatius a la dita responsabilitat.

Quan la persona o persones contra les quals es dirigeix l'acció civil no estiguen conformes amb la responsabilitat civil sol·licitada, se substanciarà el tràmit de l'audiència només quant a este últim punt, i es practicarà la prova proposada a fi de determinar l'abast d'aquella.»

Vint-i-cinc. L'article 33 tindrà la redacció següent:

«Article 33. *Altres decisions del jutge de menors.*

En els casos no previstos en l'article anterior, a la vista de la petició del ministeri fiscal i dels escrits d'al·legacions de les parts, el jutge adoptarà alguna de les decisions següents:

- a) La celebració de l'audiència.
- b) El sobreseïment, per mitjà d'interlocutòria motivada, de les actuacions.
- c) L'arxiu per sobreseïment de les actuacions amb remissió de particulars a l'entitat pública de protecció de menors corresponent quan ho haja sol·licitat el ministeri fiscal.
- d) La remissió de les actuacions al jutge competent, quan el jutge de menors considere que no li correspon el coneixement de l'assumpte.
- e) Practicar per si les proves proposades per les parts i que hagueren sigut denegades pel fiscal durant la instrucció, d'acord amb el que disposa l'article 26.1 de la present llei, i que no puguen celebrar-se en el transcurs de l'audiència, sempre que considere que són rellevants a l'efecte del procés. Una vegada practicades, traslladarà els resultats al

ministeri fiscal i a les parts personades, abans d'iniciar les sessions de l'audiència.

Contra les precedents resolucions són possibles els recursos que preveu esta llei.»

Vint-i-sis. L'article 34 tindrà la redacció següent:

«Article 34. *Pertinència de proves i assenyalament de l'audiència.*

El jutge de menors, dins del termini de cinc dies des de la presentació de l'escrit d'al·legacions del lletrat del menor i, si és el cas, dels responsables civils, o una vegada transcorregut el termini per a la presentació sense que esta s'haja efectuat, acordarà, si és el cas, el que corresponga sobre la pertinència de les proves proposades, per mitjà d'interlocutòria d'obertura de l'audiència, i el secretari judicial assenyalara el dia i hora en què haja de començar esta dins dels deu dies següents.»

Vint-i-set. Els apartats 1 i 3 de l'article 35 tindran la redacció següent:

«1. L'audiència se celebrarà amb assistència del ministeri fiscal, de les parts personades, del lletrat del menor, d'un representant de l'equip tècnic que haja evacuat l'informe previst en l'article 27 d'esta llei, i del mateix menor, el qual podrà estar acompanyat dels seus representants legals, llevat que el jutge, escoltats els esmentats ministeri fiscal, lletrat del menor i representant de l'equip tècnic, acorde el contrari. També podrà assistir el representant de l'entitat pública de protecció o reforma de menors que haja intervingut en les actuacions de la instrucció, quan s'hagueren executat mesures cautelars o definitives imposades al menor amb anterioritat. Igualment, hi hauran de comparèixer la persona o persones a les quals s'exigisca responsabilitat civil; encara que la seua inassistència injustificada no serà per si mateixa causa de suspensió de l'audiència.

3. Els qui exerciten l'acció penal en el procediment regulat en la present llei hauran de respectar rigorosament el dret del menor a la confidencialitat i a la no-difusió de les seues dades personals o de les dades que obren en l'expedient instruït, en els termes que establisca el jutge de menors. Qui infrinxisca esta regla serà creditor de les responsabilitats civils i penals que pertoquen.»

Vint-i-huit. L'article 36 tindrà la redacció següent:

«Article 36. *Conformitat del menor.*

1. El secretari judicial informarà el menor expedientat, en un llenguatge comprensible i adaptat a la seua edat, de les mesures i responsabilitat civil sol·licitades pel ministeri fiscal i, si és el cas, l'acusació particular i l'actor civil, en els seus escrits d'al·legacions, així com dels fets i de la causa en què es funden.

2. El jutge a continuació preguntarà al menor si es declara autor dels fets i si està d'acord amb les mesures sol·licitades i amb la responsabilitat civil. Si mostra la seua conformitat amb estes qüestions, escoltats el lletrat del menor i la persona o persones contra les quals es dirigisca l'acció civil, el jutge podrà dictar una resolució de conformitat. Si el lletrat no està d'acord amb la conformitat prestada pel mateix menor, el jutge resoldrà sobre la continuació o no de l'audiència, i raonarà esta decisió en la sentència.

3. Si el menor està conforme amb els fets però no amb la mesura sol·licitada, se substanciarà el tràmit de l'audiència només quant a este últim punt,

i es practicarà la prova proposada a fi de determinar l'aplicació de la dita mesura o la seua substitució per una altra de més adequada a l'interès del menor i que haja sigut proposada per alguna de les parts.

4. Quan el menor o la persona o persones contra les quals es dirigisca l'acció civil no estiguen conformes amb la responsabilitat civil sol·licitada, se substanciarà el tràmit de l'audiència només quant a este últim punt, i es practicarà la prova proposada a fi de determinar l'abast d'aquella.»

Vint-i-nou. Els apartats 1 i 2 de l'article 37 tindran la redacció següent:

«1. Quan siga procedent la celebració de l'audiència, el jutge invitarà el ministeri fiscal, als qui hagen exercitat, si és el cas, l'acció penal, al lletrat del menor i, eventualment i respecte de les qüestions que estrictament tinguen a veure amb la responsabilitat civil, l'actor civil i tercers responsables civilment, que manifesten el que consideren convenient sobre la pràctica de noves proves o sobre la vulneració d'algun dret fonamental en la tramitació del procediment, o, si és el cas, els posarà de manifest la possibilitat d'aplicar una distinta qualificació o una distinta mesura de la que hagen sol·licitat. A continuació, el jutge acordarà la continuació de l'audiència o l'esmena del dret vulnerat, si fóra procedent. Si acorda la continuació de l'audiència, el jutge resoldrà en la sentència sobre els extrems plantejats.

2. A continuació s'iniciarà la pràctica de la prova proposada i admesa i la que, amb la declaració prèvia de pertinència, oferisquen les parts per a la seua pràctica en l'acte, i s'escoltarà, així mateix, l'equip tècnic sobre les circumstàncies del menor. A continuació, el jutge escoltarà el ministeri fiscal, a qui haja exercitat, si és el cas, l'acció penal, al lletrat del menor i a l'actor civil i tercers responsables civilment respecte dels drets que l'assistixen, sobre la valoració de la prova, la seua qualificació jurídica i la procedència de les mesures proposades; sobre este últim punt, s'escoltarà també l'equip tècnic i, si és el cas, l'entitat pública de protecció o reforma de menors. Finalment, el jutge escoltarà el menor, i deixarà l'expedient vist per a sentència.»

Trenta. L'article 38 queda redactat en els termes següents:

«Article 38. *Termini per a dictar sentència.*

Finalitzada l'audiència, el jutge de menors dictarà sentència en un termini màxim de cinc dies.»

Trenta-un. Els apartats 1 i 3 de l'article 39 tindran la redacció següent:

«1. La sentència contindrà tots els requisits previstos en la vigent Llei Orgànica del Poder Judicial i en esta, valorant les proves practicades, les raons exposades pel ministeri fiscal, per les parts personades i pel lletrat del menor, el que ha manifestat este, si és el cas, prenent en consideració les circumstàncies i la gravetat dels fets, així com totes les dades debatudes sobre la personalitat, situació, necessitats i entorn familiar i social del menor, l'edat d'este en el moment de dictar la sentència, i la circumstància que el menor haja comès o no amb anterioritat altres fets de la mateixa naturalesa, resoldrà sobre la mesura o mesures proposades, amb indicació expressa del seu contingut, duració i objectius a aconseguir amb estes. La sentència serà motivada, i s'hi consignaran expressament els fets que es declaren provats i els mitjans probatoris dels quals resulte la convicció judicial.

En la mateixa sentència es resoldrà sobre la responsabilitat civil derivada del delictes o falta, amb el contingut indicat en l'article 115 del Codi Penal.

També podrà ser anticipada oralment el veredictes a l'acabament de les sessions de l'audiència, sense perjudici de la seua documentació d'acord amb l'article 248.3 de l'esmentada Llei Orgànica del Poder Judicial.

3. Cada jutjat de menors portarà un registre de sentències en què s'inclouran firmades totes les definitives. L'administració i custòdia del dit registre és responsabilitat del secretari judicial.»

Trenta-dos. L'apartat 1 de l'article 40 tindrà la redacció següent:

«1. El jutge competent per a l'execució, d'ofici o a instància del ministeri fiscal o del lletrat del menor, i escoltats en tot cas estos, així com el representant de l'equip tècnic i de l'entitat pública de protecció o reforma de menors, podrà acordar motivadament la suspensió de l'execució del veredictes contingut en la sentència, quan la mesura imposada no siga superior a dos anys de duració, durant un temps determinat i fins a un màxim de dos anys. La dita suspensió s'acordarà en la mateixa sentència o per interlocutòria motivada del jutge competent per a l'execució quan aquella siga ferma, i s'hi han d'expressar, en tot cas, les condicions d'esta. S'exceptua de la suspensió el pronunciament sobre la responsabilitat civil derivada del delictes o falta.»

Trenta-tres. En l'apartat 3 de l'article 41 se substituïx la referència a l'article 14 per l'article 13.

Trenta-quatre. Es modifica la rúbrica de l'article 41 i s'afigen dos nous apartats 4 i 5 que tindran la redacció següent:

«Article 41. *Recursos procedents i tramitació.*»

«4. Contra les interlocutòries i sentències dictades pel Jutjat Central de Menors de l'Audiència Nacional pot interposar-se recurs d'apel·lació davant de la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

5. Contra les resolucions dictades pels secretaris judicials són possibles els mateixos recursos que els expressats en la Llei d'Enjudiciament Criminal, que se substanciaran en la forma que en esta es determina.»

Trenta-cinc. L'article 42 tindrà la redacció següent:

«Article 42. *Recurs de cassació per a unificació de doctrina.*

1. Són recurribles en cassació, davant de la Sala Segona del Tribunal Suprem, les sentències dictades en apel·lació per l'Audiència Nacional i per les Audiències Provincials quan s'haguera imposat una de les mesures a què es referix l'article 10.

2. El recurs tindrà com a objecte la unificació de doctrina en ocasió de sentències dictades en apel·lació que siguen contradictòries entre si, o amb sentències del Tribunal Suprem, respecte de fets i valoracions de les circumstàncies del menor que, sent substancialment iguals, hagen donat lloc, no obstant això, a pronunciaments distints.

3. El recurs podrà preparar-lo el ministeri fiscal o qualsevol de les parts que pretenga la indicada unificació de doctrina dins dels deu dies següents a la notificació de la sentència de l'Audiència Nacional o Provincial, en escrit dirigit a esta.

L'escrit de preparació haurà de contindre una relació precisa i circumstanciada de la contradicció al·legada, amb designació de les sentències al·ludides i dels informes en què es fonamenta l'interès del menor valorat en sentència.

4. Si l'Audiència Nacional o Provincial davant de qui s'haja preparat el recurs considerara acreditats els requisits a què es referix l'apartat anterior, el secretari judicial requerirà testimoni de les sentències esmentades als tribunals que les van dictar, i en un termini de deu dies remetrà la documentació a la Sala Segona del Tribunal Suprem, i emplaçarà el recurrent i el ministeri fiscal, si no ho fóra, davant de la dita Sala.

5. El recurs de cassació s'interposarà davant de la Sala Segona del Tribunal Suprem, i s'aplicarà en la interposició, substanciació i resolució del recurs el que disposa la Llei d'Enjudiciament Criminal, en tot el que resulte aplicable.»

Trenta-sis. S'introdueixen les següents modificacions en l'article 44:

1. L'apartat 1 queda redactat així:

«1. L'execució de les mesures previstes en esta llei es realitzarà sota el control del jutge de menors que haja dictat la sentència corresponent, excepte quan per aplicació del que disposen els articles 12 i 47 d'esta llei en siga competent un altre, el qual resoldrà per interlocutòria motivada, escoltats el ministeri fiscal, el lletrat del menor i la representació de l'entitat pública que execute aquella, sobre les incidències que es puguen produir durant el seu transcurs.»

2. La lletra b) de l'apartat 2 passa a tindre la redacció següent:

«b) Resoldre les propostes de revisió de les mesures.»

3. S'afig un nou apartat 3, amb el tenor següent:

«3. Quan, per aplicació del que disposa l'article 14 d'esta llei, la mesura d'internament es complisca en un establiment penitenciari, el jutge de menors competent per a l'execució conservarà la competència per a decidir sobre la pervivència, modificació o substitució de la mesura en els termes que preveu esta llei, i el jutge de vigilància penitenciària assumirà el control de les incidències de l'execució d'esta en totes les qüestions i matèries a què es referix la legislació penitenciària.»

Trenta-set. L'article 46 tindrà la redacció següent:

«1. Una vegada ferma la sentència i aprovat el programa d'execució de la mesura imposada, el secretari del jutjat de menors competent per a l'execució de la mesura practicarà la liquidació de la dita mesura, i n'indicarà les dates d'inici i d'acabament, amb abonament, si cal, del temps complert per les mesures cautelars imposades a l'interessat, tenint en compte el que disposa l'article 28.5. Al mateix temps, obrirà un expedient d'execució en què es faran constar les incidències que es produïsquen en el desplegament d'aquella d'acord amb el que establix la present llei.

2. De la liquidació mencionada en l'apartat anterior i del testimoni de particulars que el jutge considere necessari i que haurà d'incloure els informes tècnics que obren en la causa, el secretari judicial traslladarà a l'entitat pública de protecció o reforma de menors competent per al compliment de les mesures acordades en la sentència ferma. També notificarà al ministeri fiscal l'inici de l'execució, i al lletrat del menor si ho sol·licitara del jutge de menors.

3. Rebuts per l'entitat pública el testimoni i la liquidació de la mesura indicats en l'apartat anterior, aquella designarà de manera immediata un profes-

sional que es responsabilitzarà de l'execució de la mesura imposada, i, si esta fóra d'internament, designarà el centre més adequat per a la seua execució d'entre els més pròxims al domicili del menor en què hi haja places disponibles per a l'execució per l'entitat pública competent en cada cas. El trasllat a un altre centre diferent dels anteriors només es podrà fonamentar en l'interés del menor de ser allunyat del seu entorn familiar i social i requerirà, en tot cas, l'aprovació del jutjat de menors competent per a l'execució de la mesura. En tot cas, els menors pertanyents a una banda, organització o associació no podran complir la mesura imposada en el mateix centre, i se'ls n'haurà de designar un de distint, encara que l'elecció d'este supose allunyament de l'entorn familiar o social.»

Trenta-huit. L'article 47 tindrà la redacció següent:

«Article 47. *Refosa de mesures imposades.*

1. Si s'hagueren imposat al menor diverses mesures en la mateixa resolució judicial, i no en fóra possible el compliment simultani, el jutge competent per a l'execució n'ordenarà el compliment successiu d'acord amb les regles establides en l'apartat 5 d'este article.

La mateixa regla s'aplicarà a les mesures imposades en distintes resolucions judicials, sempre que les dites mesures siguen de distinta naturalesa entre si. En este cas serà el jutge competent per a l'execució qui ordene el compliment simultani o successiu d'acord amb l'apartat 5 d'este article, segons corresponga.

2. Si s'hagueren imposat al menor en diferents resolucions judicials dos o més mesures de la mateixa naturalesa, el jutge competent per a l'execució, amb audiència prèvia del lletrat del menor, refundrà les dites mesures en una de sola, i sumarà la duració d'estes, fins al límit del doble de la més greu de les refoses.

El jutge, amb audiència prèvia del lletrat del menor, haurà de procedir d'esta manera respecte de cada grup de mesures de la mateixa naturalesa que hagen sigut imposades al menor, de manera que una vegada practicada la refosa no quedarà per executar més d'una mesura de cada classe de les enumerades en l'article 7 d'esta llei.

3. En el cas que, estant subjecte a l'execució d'una mesura, el menor tornara a cometre un fet delictiu, el jutge competent per a l'execució, amb audiència prèvia del lletrat del menor, dictarà la resolució que siga procedent en relació a la nova mesura que, si fóra el cas, s'haja imposat, d'acord amb el que disposen els dos apartats anteriors. En este cas podrà aplicar, a més, les regles establides en l'article 50 per al supòsit de trencament de l'execució.

4. Als fins previstos en este article, en el moment que el jutge sentenciador conega l'existència d'altres mesures fermes d'execució, pendents d'execució o suspeses condicionalment, i una vegada que la mesura o mesures per ell imposades siguen fermes, procedirà d'acord amb el que disposa l'article 12 d'esta llei.

5. Quan les mesures de distinta naturalesa, imposades directament o resultants de la refosa prevista en els números anteriors, hagen d'executar-se de manera successiva, caldrà ajustar-se als criteris següents:

a) La mesura d'internament terapèutic s'executarà amb preferència a qualsevol altra.

b) La mesura d'internament en règim tancat s'executarà amb preferència a la resta de les mesures d'internament.

c) La mesura d'internament es complirà abans que les no privatives de llibertat, i si és el cas interromprà l'execució d'estes.

d) Les mesures de llibertat vigilada previstes en l'article 10 s'executaran una vegada finalitzat l'internament en règim tancat que es preveu en el mateix article.

e) En atenció a l'interés del menor, el jutge podrà, amb un informe previ del ministeri fiscal, de les altres parts i de l'entitat pública de reforma o protecció de menors, acordar motivadament l'alteració en l'orde de compliment previst en les regles anteriors.

6. El que disposa este article s'entén sense perjudi de les previsions de l'article 14 per al cas que el menor passara a complir una mesura d'internament en centre penitenciari a l'arribar a la majoria d'edat.

7. Quan una persona que es trobe complint una o diverses mesures imposades d'acord amb esta llei siga condemnada a una pena o mesura de seguretat prevista en el Codi Penal o en lleis penals especials, s'executaran simultàniament aquelles i estes si fóra materialment possible, atesa la naturalesa d'ambdós, la seua forma de compliment o l'eventual suspensió de la pena imposada, quan siga procedent.

Si no és possible l'execució simultània, es complirà la sanció penal, i es quedarà sense efecte la mesura o les mesures imposades en aplicació de la present llei, llevat que es tracte d'una mesura d'internament i la pena imposada siga de presó i dega efectivament executar-se. En este últim cas, llevat que el jutge de menors adopte alguna de les resolucions previstes en l'article 13 d'esta llei, la mesura d'internament acabarà de complir-se en el centre penitenciari en els termes que preveu l'article 14, i una vegada complida s'executarà la pena.»

Trenta-nou. En l'apartat 2 de l'article 49 se substituirà la referència a l'article 14.1 per l'article 13.1.

Quaranta. L'apartat 3 de l'article 50 tindrà la redacció següent:

«3. Així mateix, el jutge de menors acordarà que el secretari judicial remeta testimoni dels particulars relatius al trencament de la mesura al ministeri fiscal, per si el fet fóra constitutiu d'alguna de les infraccions a què es referix l'article 1 de la present llei orgànica i mereixedora de retret sancionador.»

Quaranta-un. Els apartats 2 i 3 de l'article 51 passen a ser els apartats 3 i 4. Els apartats 1 i 2 del dit article tindran la redacció següent:

«1. Durant l'execució de les mesures, el jutge de menors competent per a l'execució podrà, d'ofici o a instància del ministeri fiscal, del lletrat del menor o de l'Administració competent, i escoltades les parts, així com l'equip tècnic i la representació de l'entitat pública de protecció o reforma de menors, deixar sense efecte aquelles o substituir-les per altres que es consideren més adequades d'entre les previstes en esta llei, per temps igual o inferior al que reste per al seu compliment, sempre que la nova mesura poguera haver sigut imposada inicialment atenent la infracció comesa. Tot això sense perjudi del que disposa l'apartat 2 de l'article anterior i d'acord amb l'article 13 de la present llei.

2. Quan el jutge de menors haja substituït la mesura d'internament en règim tancat per la d'internament en règim semiobert o obert, i el

menor evolucione desfavorablement, amb audiència prèvia del lletrat del menor, podrà deixar sense efecte la substitució, i es tornarà a aplicar la mesura substituïda d'internament en règim tancat. Igualment, si la mesura imposada és la d'internament en règim semiobert i el menor evoluciona desfavorablement, el jutge de menors podrà substituir-la per la d'internament en règim tancat, quan el fet delictiu pel qual es va imposar siga algun dels previstos en l'article 9.2 d'esta llei.»

Quaranta-dos. L'apartat 2 de l'article 52 tindrà la redacció següent:

«2. Si el jutge de menors admet a tràmit el recurs, el secretari judicial demanarà informe del ministeri fiscal i, amb audiència prèvia del lletrat del menor, aquell resoldrà el recurs en el termini de dos dies, per mitjà d'interlocutòria motivada. Contra esta interlocutòria podrà interposar-se recurs d'apel·lació davant de la corresponent Audiència Provincial, d'acord amb el que disposa l'article 41 de la present llei.»

Quaranta-tres. L'apartat 1 de l'article 53 tindrà la redacció següent:

«1. Una vegada complida la mesura, l'entitat pública remetrà als destinataris designats en l'article 49.1 un informe final, i el jutge de menors dictarà interlocutòria en què s'acorde el que siga procedent respecte a l'arxiu de la causa. La dita interlocutòria serà notificada pel secretari judicial al ministeri fiscal, al lletrat del menor, a l'entitat pública i a la víctima.»

Quaranta-quatre. L'apartat 1 de l'article 54 tindrà la redacció següent:

«1. Les mesures privatives de llibertat, la detenció i les mesures cautelars d'internament que s'imposen de conformitat amb esta llei s'executaran en centres específics per a menors infractors, diferents dels previstos en la legislació penitenciària per a l'execució de les condemnes penals i mesures cautelars privatives de llibertat imposades als majors d'edat penal.

L'execució de la detenció preventiva, de les mesures cautelars d'internament o de les mesures imposades en la sentència, acordades pel jutge central de menors o per la sala corresponent de l'Audiència Nacional, es durà a terme en els establiments i amb el control del personal especialitzat que el Govern pose a disposició de l'Audiència Nacional, si és el cas, per mitjà de conveni amb les comunitats autònomes.

L'execució de les mesures imposades pel jutge central de menors o per la sala corresponent de l'Audiència Nacional serà preferent sobre les imposades, si és el cas, per altres jutges o sales de menors.»

Quaranta-cinc. L'article 64 tindrà la redacció següent:

«Article 64. *Regles de procediment.*

Els tràmits per a l'exigència de la responsabilitat civil al·ludida en els articles anteriors s'acomodaran a les regles següents:

1a Tan prompte com el jutge de menors reba el comunicat de la incoació de l'expedient pel ministeri fiscal, ordenarà obrir de forma simultània amb el procés principal una peça separada de responsabilitat civil, i el secretari judicial notificarà als qui apareguen com a perjudicats el seu dret a ser part en esta, i s'establirà el termini límit per a l'exercici de l'acció.

2a En la peça de referència, que es tramitarà de manera simultània amb el procés principal, podran personar-se els perjudicats que hagen rebut notificació a este efecte del jutge de menors o del ministeri fiscal, com estableix l'article 22 de la present llei, i també espontàniament els qui es consideren com a tals. Així mateix, podran personar-se les companyies asseguradores que es tinguen per parts interessades, dins del termini per a l'exercici de l'acció de responsabilitat civil. En l'escrit de personació, indicaran les persones que consideren responsables dels actes comesos i contra les quals pretenguen reclamar, i n'hi haurà prou amb la indicació genèrica de la seua identitat.

3a El secretari judicial notificarà al menor i als seus representants legals, si és el cas, la seua condició de possibles responsables civils.

4a Una vegada personats els presumptes perjudicats i responsables civils, el jutge de menors resoldrà sobre la seua condició de parts, i es continuarà el procediment per les regles generals.

5a La intervenció en el procés a l'efecte d'exigència de responsabilitat civil es realitzarà en les condicions que el jutge de menors assenyalae a fi de preservar la intimitat del menor i que el coneixement dels documents obrants en les interlocutòries es referisca exclusivament a aquells que tinguen una connexió directa amb l'acció exercitada per estos.»

Quaranta-sis. Es modifica l'apartat 3 de la disposició final tercera, que tindrà la redacció següent:

«3. El Govern, a través del Ministeri de Justícia, i les comunitats autònomes amb competència en la matèria, a través de les corresponents conselleries, adequaran les plantilles de funcionaris de l'Administració de Justícia a les necessitats que presenten els jutjats i les fiscalies de menors per a l'aplicació de la present llei. Així mateix, determinaran el nombre i plantilla dels equips compostos per personal funcionari o laboral al servici de les Administracions Públiques, que actuaran sota els principis d'independència, imparcialitat i professionalitat.»

Disposició adicional única.

Per a fer complir el principi de lleialtat institucional previst en la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes, el Consell de Política Fiscal i Financera avaluarà les obligacions de despesa que, per a les comunitats autònomes, pogueren derivar-se de l'aplicació de les disposicions de la present llei orgànica.

Disposició transitòria única. Règim transitori.

1. Els fets delictius comesos per menors fins al dia de l'entrada en vigor d'esta llei es jutjaran d'acord amb la legislació vigent en el moment de la seua comissió i les mesures imposades s'executaran d'acord amb la legislació vigent en el moment de la comissió dels fets. No obstant això, s'aplicarà esta llei, una vegada que entre en vigor, si les disposicions d'esta són més favorables per al menor, encara que els fets hagueren sigut comesos amb anterioritat a la seua entrada en vigor.

2. Per a determinar quina és la llei més favorable es tindrà en compte la mesura que correspondria al fet enjuiciat amb l'aplicació de les normes completes de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors i de la reforma continguda en esta llei.

3. En tot cas, serà escoltat el menor i el seu representant legal.

4. En relació amb les sentències fermes que estigueren executant-se o pendents d'execució, el ministeri fiscal, després de demanar els informes corresponents, insstarà, si és procedent, al jutge de menors a revisar la sentència i, en este cas, l'informarà sobre els termes de la revisió. A continuació, el jutge de menors sentirà el menor sancionat i al seu lletrat en relació amb la revisió proposada pel ministeri fiscal. Una vegada practicada l'audiència, el jutge de menors revisarà la sentència aplicant la llei més favorable.

El jutge de menors també revisarà la sentència a instàncies del lletrat del menor, escoltat el ministeri fiscal.

5. El que ha previst l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, en la seua redacció donada per la present llei orgànica, no s'aplicarà als qui complisquen mesures imposades amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició derogatòria única. *Clàusula derogatòria.*

Queden derogades totes les disposicions que, del mateix rang o d'un rang inferior, s'oposen al que estableix la present llei orgànica i, en particular, les disposicions addicionals primera i quarta de la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei d'Enjudiciament Criminal.*

Es modifiquen els articles 433, 448, 707 i 731 bis de la Llei d'Enjudiciament Criminal, en els següents termes:

U. Es modifica l'article 433, que tindrà la redacció següent:

«Al presentar-se a declarar, els testimonis entregaran al secretari la còpia de la cèdula de citació.

Els testimonis majors d'edat penal prestaran jurament o promesa de dir tot el que sàpien respecte al que els siga preguntat, i el jutge estarà obligat a informar-los, en un llenguatge clar i comprensible, de l'obligació que tenen de ser veraçs i de la possibilitat d'incórrer en un delictes de fals testimoni en causa criminal.

Tota declaració d'un menor podrà realitzar-se davant d'experts i sempre en presència del ministeri fiscal. Els qui exercisquen la pàtria potestat, tutela o guarda del menor podran estar presents, llevat que siguen imputats o el jutge, excepcionalment i de manera motivada, acorde el contrari. El jutge podrà acordar la gravació de la declaració.»

Dos. Se substitueix l'últim paràgraf de l'article 448, que tindrà la redacció següent:

«La declaració dels testimonis menors d'edat es durà a terme evitant la confrontació visual d'estos amb l'inculpat, i s'utilitzarà per a això qualsevol mitjà tècnic que faça possible la pràctica d'esta prova.»

Tres. Se substitueix l'últim paràgraf de l'article 707, que tindrà la redacció següent:

«La declaració dels testimonis menors d'edat es durà a terme evitant la confrontació visual d'estos amb l'inculpat, i s'utilitzarà per a això qualsevol mitjà tècnic que faça possible la pràctica d'esta prova.»

Quatre. Es modifica l'article 731 bis, que queda redactat com següent:

«El tribunal, d'ofici o a instàncies de part, per raons d'utilitat, seguretat o d'orde públic, així com en aquells supòsits en què la compareixença de qui haja d'intervindre en qualsevol tipus de procediment penal com a imputat, testimoni, pèrit, o en una altra condició resulte onerosa o perjudicial, i, especialment, quan es tracte d'un menor, podrà acordar que la seua actuació es realitze a través de videoconferència o un altre sistema semblant que permeta la comunicació bidireccional i simultània de la imatge i el so, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 229 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei orgànica entrarà en vigor als dos mesos de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», a excepció de la seua disposició final primera, que ho farà l'endemà de la dita publicació.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 4 de desembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

21407 LLEI 37/2006, de 7 de desembre, relativa a la inclusió en el Règim General de la Seguretat Social i a l'extensió de la protecció per desocupació a determinats càrrecs públics i sindicals. («BOE» 293, de 8-12-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 205 del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que determina les persones que estan protegides davant de la contingència de desocupació, no inclou entre estes els qui exercixen càrrecs públics, electes o per designació, i això a pesar que els dits càrrecs públics hagen sigut inclosos legalment, de manera expressa, en l'àmbit d'aplicació del Règim General de la Seguretat Social i no s'haja previst en la corresponent norma l'exclusió de la protecció de cap de les contingències a què arriba l'acció protectora de l'indicat règim de la Seguretat Social.

Ens estem referint, en concret, d'una part als càrrecs electes de les corporacions locals que exercixen la seua funció amb dedicació exclusiva o parcial i que perceben una retribució, i que van ser inclosos, de la manera indicada, en l'àmbit d'aplicació del Règim General de la Seguretat Social en virtut del que disposa el número 1 de l'article 75 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local, inclusió que posteriorment ha sigut recollida en l'apartat j) del número 2 de l'article 97